

VERTIGO

N 019

Een duizelingwekkende ma

**DE PATRICK
TOY STORY 4
ELLE FANNING
DER GOLDENE HANDSCHUH
SPIDER-MAN: FAR FROM HOME**

**ONCE UPON A TIME
IN HOLLYWOOD**

ONTDEK ONZE PROFESSIONELE BACHELORS
EN GLOEDNIEUWE GRADUATEN
IN ANTWERPEN, MECHELEN EN TURNHOUT

The only way is **AP**

INFOAVONDEN | **WOENSDAG 26 JUNI 2019**
DONDERDAG 5 SEPTEMBER 2019

WWW.AP.BE/INFOMOMENTEN

ARTESIS PLANTIJN
HOGESCHOOL ANTWERPEN

FROM **ALEXANDRE AJA** DIRECTOR OF **THE HILLS HAVE EYES** AND
PRODUCER **SAM RAIMI** OF **EVIL DEAD** AND **DON'T BREATHE**

IF THE STORM DOESN'T GET YOU...THEY WILL

CRAWL

WRITTEN BY **MICHAEL RASMUSSEN & SHAWN RASMUSSEN**

VANAF 24 JULI IN DE BIOSCOOP DIRECTED BY **ALEXANDRE AJA**

CrawlMovie.com @TheCrawlMovie #CrawlMovie @TheCrawlMovie @TheCrawlMovie

TOM HOLLAND SAMUEL L. JACKSON ZENDAYA COBIE SMULDERS JON FAVREAU WITH MARISA TOMEI AND JAKE GYLLENHAAL

MARVEL STUDIOS

SPIDER-MAN

MARVEL STUDIOS

SPIDER-MAN

Far From Home

COLUMBIA PICTURES PRESENTS A MARVEL STUDIOS/PASCAL PICTURES PRODUCTION "SPIDER-MAN™: FAR FROM HOME" JOE SMOOVE JACOB BATALON MARTIN STARR SUPERVISED BY DAVE JORDAN MUSIC BY MICHAEL GIACCHINO COSTUME DESIGNER RYAN MEINERDING
CASTING BY ANNA B. SHEPPARD EXECUTIVE PRODUCERS JANEK SHIRS PRODUCED BY DAN LEONETTI AND LEIGH FOLSON ROYD WRITTEN BY CLAUDE PARRA DIRECTED BY MATTUW J. LLOYD, CSC
EXECUTIVE PRODUCERS LOUIS D'ESPOSITO VICTORIA ALONSO THOMAS N. HAMMILL ERIC HAUSERMAN CARROLL
EXECUTIVE PRODUCERS DANIEL COHEN PRODUCED BY JONATHAN WATTS AND STEVE DITKO
CASTING BY RACHEL O'CONNOR STAN LEE ANA ARAD MATT TOLMACH
EXECUTIVE PRODUCERS JONATHAN WATTS LEE AND STEVE DITKO
WRITTEN BY CHRIS MCKENNA AND ERIC SOMMERS BASED UPON CHARACTERS CREATED BY STEVE DITKO
DIRECTED BY JON WATTS
PASCAL PICTURES
A Spider-Man Movie
SONY
COLUMBIA PICTURES
Soundtrack on Sony Music
© 2019 Sony Pictures Entertainment Inc. All Rights Reserved.

3 JULI
IN DE BIOSCOOP

#SpiderManFarFromHome

#SpiderManFarFromHome

SONY

SONY

SONY

A promotional image for the movie 'Ocean's Eleven' featuring Brad Pitt and Leonardo DiCaprio. Brad Pitt, on the left, is dressed in a casual, laid-back style with a yellow short-sleeved shirt with a tropical floral pattern over a white t-shirt that has a 'CHAMPION' logo. He wears blue jeans and a large, ornate gold belt buckle. Leonardo DiCaprio, on the right, is dressed in a more sophisticated, classic style with a brown leather bomber jacket over a dark shirt and grey trousers. He has a gold ring on his finger. They are standing in front of a yellow classic car, with the Hollywood sign visible in the background under a clear blue sky.

ONCE UPON A TIME IN... HOLLYWOOD

DE 9DE FILM VAN QUENTIN TARANTINO

VANAF 14 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

#OnceUponATimeInHollywood

COLUMBIA
PICTURES

COLUMBIA
PICTURES

HEEL DE WERELD IS THE BEATLES VERGETEN.
IEDEREEN, BEHALVE JACK...

VAN DE OSCAR® WINNENDE REGISSEUR VAN
SLUMDOG MILLIONAIRE
EN DE SCENARIST VAN
LOVE ACTUALLY

YESTERDAY

VANAF 26 JUNI IN DE BIOSCOOP

Yesterday-Movie.be

#YesterdayBE

DWAYNE JOHNSON

JASON STATHAM

FAST & FURIOUS HOBBS & SHAW

7 AUGUSTUS
IN DE BIOSCOOP

HOBBSANDSHAW-MOVIE.BE

#HOBBS&SHAW

TARON EGERTON IS ELTON JOHN

ROCKETMAN

THE ONLY WAY TO TELL HIS STORY
IS TO LIVE HIS FANTASY

29 MEI
IN DE BIOSCOOP

M A R V ROCKET
#Rocketman Rocketman-Movie.be f /ParamountPicturesBelgium

CHRIS HEMSWORTH TESSA THOMPSON LIAM NEESON

MIB INTERNATIONAL

THE WORLD'S NOT
GOING TO SAVE ITSELF

19/6/2019
OOK IN 3D, 4DX EN IMAX

13	VOORWOORD
15	SHORT CUTS
17	ZWART-WIT
18	ONCE UPON A TIME IN HOLLYWOOD
24	WILD ROSE
26	DER GOLDENE HANDSCHUH
32	TOY STORY 4
36	SPIDER-MAN: FAR FROM HOME
42	YESTERDAY
44	SO LONG, MY SON
46	DRAEGED ACROSS CONCRETE
48	DE PATRICK
50	TEEN SPIRIT
61	KLAPS
62	RADAR
66	DIALOOG

Der Goldene HANDSCHUH (Golden GLOVE)

JONAS DASSLER

IS FRITZ HONKA

Een Film van Fatih Akin

NAAR HET BOEK VAN HEINZ STRUNK

24 JULI IN DE BIOSCOOP

cinéart

VERTIGO

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen

info@vertigoweb.be
vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER

Steven Tuffin
steven@vertigoweb.be

ADJUNCT-BLADMANAGER

Peter Janssens
peter@vertigoweb.be

MEDEWERKERS

Ruben Nollet, Chris Craps,
Jonas Govaerts, Davy Delbeke,
Christophe Verbiest

WEBMASTER

Hans Verschooten

WEBREDACTIE

Arno Callens

EINDREDACTIE

Piet Uyttebroeck

LAY-OUT

Geert Verbist

FOTO KOEN DE BOUW

Selina De Maeyer

FOTO SVEN HUYBRECHTS

Julie Landrieu

RECLAMEREGIE

info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Dorian van den Brempt
Postbus 10009
2000 Antwerpen

DRUK

Moderna Printing

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk,
fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder
voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.

📺 VERTIGObe

📷 VERTIGOgram

📺 VERTIGObe

Het belooft een zotte zomer te worden. Nog meer dan vorig jaar zal het in de bioscoop topfilms regenen – oké, dat is misschien niet de beste woordkeuze. Alleen al een greep uit de releases die dit nummer niet gehaald hebben, maakt de diversiteit van het aanbod duidelijk: van geheide Disneyhit *The Lion King* via *Hereditary*-opvolger *Midsommar* tot de autobiografische documentaire *Varda par Agnès*.

En dan zijn er de films die wel aan bod komen in dit magazine. S. Craig Zahler, regisseur van cultfavorieten *Bone Tomahawk* en *Brawl in Cell Block 99*, vertelt honderduit over zijn beenharde flikkenfilm *Dragged Across Concrete*. Wang Xiaoshuai, een van China's meest gerenommeerde cineasten, gaat dieper in op zijn familiekroniek *So Long, My Son*. En de tussen mainstream en arthouse hinkelende Elle Fanning heeft heel wat te melden over *Teen Spirit*, het muzikale drama waarin ze haar zangtalent uitgebreid etaleert.

Deze zomer pakken we voor het eerst uit met zes verschillende covers: drie voor *Spider-Man: Far From Home* en drie voor *Once Upon a Time in Hollywood*, twee films waar menig bioscoopbezoeker reikhalzend naar uitkijkt. De eerste biedt een blik op het Marvel Cinematic Universe na de ingrijpende gebeurtenissen in box-office-mammoet *Avengers: Endgame* en in de tweede boetseert Quentin Tarantino een typisch eigenzinnige versie van Hollywood anno 1969.

Dan nog een laatste zot zomerelement: wanneer je dit leest, weten we of *Vertigo* vanaf 2020 op structurele steun van het Vlaams Audiovisueel Fonds kan rekenen. Die financiële zekerheid zou ervoor zorgen dat we ons team kunnen diversifiëren en de workload beter kunnen verdelen. Als we echter opnieuw een njet krijgen, zit er niets anders op dan de werking van ons blad te herbekijken.

Wordt vervolgd!

STEVEN TUFFIN

HOOFDREDACTEUR

De beste series en films. Op al je schermen. De hele zomer lang!

Kies > Klik > Koop digitaal via lumiereseries.com

Dimitri Vegas bemachtigde onlangs een rolletje in *Last Blood*, de vijfde Rambo-film. 'Ik stond maar twee dagen met Sylvester Stallone op de set, maar heb enorm

veel van hem geleerd', aldus het Willebroekse dj-wonder. In zijn laatste avontuur reist de gespierde veteraan John Rambo andermaal af naar een hellegat ver weg van de menselijke beschaving. **📺** Tomorrowland? **📺** Angelo Tijssens, coscenarist van *Girl*, stelde onlangs in Cannes zijn nieuwe project voor: *Dust*, over de laatste 48 uur van Lernout & Hauspie. Opnieuw een film over lullen waar men zo snel mogelijk van af wil, dus. **📺** Keanu Reeves laat weten dat er volgend jaar eindelijk een derde *Bill & Ted*-film aankomt, getiteld *Bill & Ted Face the Music*. Komiek Conan O'Brien: 'Ergens hoop ik dat de sequel niets meer is dan het duo dat samen naar *John Wick 3* kijkt en voortdurend 'Whoa!' zegt.' **📺** In navolging van Jordan 'Get Out' Peele schakelt nu ook Chris Rock over van humor op horror: de komiek zou de plot hebben bedacht voor de negende aflevering van de martelfranchise *Saw*. Het is nu al bang uitkijken naar Bill Cosby's reboot van *Predator*. **📺** Harrison Ford, gevraagd naar wie hem moet opvolgen als Indiana Jones: 'Niemand! Ik ben Indiana Jones. Als ik doodval, dan hij ook.' Ford, 77 intussen, zal nog een allerlaatste keer in de huid van de knorrig

archeoloog kruipen in *Indiana Jones 5*, verwacht in 2021. Mogelijke plot: Indy tracht gedurende anderhalf uur het codeslot van de gesloten afdeling in het bejaardenhuis te kraken. **📺** De Franse bioscoopketen Pathé lanceert in het Zwitserse Spreitenbach weldra de eerste cinemazaal ter wereld met tweepersoonsbedden in plaats van zetels. En jij vond de vloer voordien al plakkerig. **📺** 'Zelfs al kom je op de set en schijt je op de vloer, dan zul je het nog steeds beter doen.' Of hoe acteur Rami Malek regisseur Dexter Fletcher overtuigde de megafoon van zijn ontslagen collega Bryan Singer over te nemen op de set van *Bohemian Rhapsody*. **📺** In *Jojo Rabbit*, de nieuwe 'antihaatsatire' van Taika Waititi, duikt de Nieuw-Zeelandse filmmaker zelf op als Adolf Hitler, een rol waar

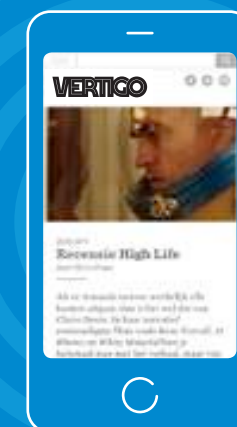
hij naar eigen zeggen 'geen hol' research voor heeft gedaan: 'Hitler was een gigantische klootzak, wat valt er nog meer te weten? Ik heb mezelf gewoon een belachelijk kapsel, een stom snorretje en een middelmatig Duits accent aangemeten, en klaar.' *Bubbles*, Waititi's aangekondigde animatiefilm over de aap van die andere klootzak, Michael Jackson, werd onlangs dan weer in alle stilte afgevoerd. **📺** Een online petitie gestart door geschofeerde DC Comics-fans moet voorkomen dat *Twilight*-ster Robert Pattinson de nieuwe Batman wordt. Nochtans: wie kan beter een vleermuis vertolken dan een voormalige vampier? **📺** Na een matig box-officeresultaat in Europa, zal Thomas

Vinterbergs duikbootdrama *Kursk* straks in de VS onder een andere titel worden uitgebracht: *Aquaman 2*. **📺**

'Rimpels zijn erfelijk. Ouders krijgen ze van hun kinderen.' Doris Day (1922-2019) **📺** Op 20 februari 2020 gaat in Manchester eindelijk de langverwachte musicalversie van *Back to the Future* in première. Voor de vergeetachtigen onder u: in Robert Zemeckis' tijdreis-klassieker uit 1985 flitst Michael J. Fox terug naar het Amerika van 1955, waar abortus illegaal is, racisme hoogtij viert en de Koude Oorlog in de lucht hangt. **📺** Zucht.

Op vertigoweb.be
vind je elke dag
kraakvers filmnieuws

BRUSSELS
INTER 20-29.06
NATIONAL
FILM **BRIFF**.BE
FESTIVAL

NAAM Koen De Bouw

BEROEP Acteur

BEKEND VAN *De zaak Alzheimer, Het vonnis, De premier* en binnenkort de Vlaamse duikbootthriller *Torpedo*

Held of antiheld?

'Antiheld. Op Studio Herman Teirlinck zag men in mij aanvankelijk een jeune premier, iets waar ik als eenvoudige provinciejongen nog nooit van had gehoord. Ik zocht de term op, ontdekte dat het 'hoofdrolspeeler in romantische films en stukken' betekende en dacht: alles behalve dat. Dus ben ik zo snel mogelijk slechteriken gaan spelen: in *Moeder, waarom leven wij?* bijvoorbeeld, de bekroonde tv-reeks van Guido Henderickx. Met succes: mensen die ik al mijn hele leven kende, weigerden me plots de hand te schudden... op mijn eigen huwelijksfeest.' (*lacht*)

Seks- of sterfscène?

'Ik ben opgegroeid in Turnhout, tussen de bouwwallen. Als kind deden ik en mijn vriendjes niets liever dan bergen bouwzand beklimmen en daar vervolgens zo overtuigend mogelijk dood vanaf vallen. Ik ben dus begonnen met te sterven.'

Het scenario volgen of improviseren?

‘Een combinatie. Vergelijk het met een muzikant: pas als die de partituur in de vingers heeft, kan die beginnen te freewheelen. Vroeger kon je als Vlaams acteur ook niet anders. De meeste scenario’s die je hier in je handen kreeg, waren slecht of nog niet af. Dat is de laatste tien jaar gelukkig flink verbeterd.’

Een debutant of een veteraan in de regiestoel?

‘Moeilijk. Met Jan Verheyen heb ik ondertussen vier films gemaakt. Wij hebben maar een half woord nodig om elkaar te begrijpen. Maar verbazing is voor mij ook een wezenlijk onderdeel van cinema en die vind je toch vooral bij een debutant. Sowieso weegt ook hier het scenario door: *Torpedo* mag dan gemaakt zijn door een nieuwkomer, het script van regisseur Sven Huybrechts is een van de beste die ik in Vlaanderen al heb gelezen.’

One-take wonder of 99 takes à la David Fincher?

'Sinds de komst van de digitale camera merk ik dat er op Vlaamse sets een pak meer takes worden gedraaid. Extra opnames kosten toch niets, in

tegenstelling tot bij pellicule, dat je per meter betaalt. Maar eerlijk gezegd: als het bij mij niet gebeurt tijdens de eerste of tweede take, zal het niet meer gebeuren.'

AN of specifiek accent?

‘Accent. Vroeger op de VRT was Algemeen Beschaafd Nederlands verplicht: men vond namelijk dat de zender een voorbeeldfunctie had. Met alle respect, maar ik ken slechts één Vlaamse acteur die geloofwaardig klinkt in het ABN: Jo De Meyere, die daardoor steevast de baron moest spelen. (*lacht*) Van die onzin zijn we tegenwoordig gelukkig verlost. In *Torpedo* speel ik een officier met een Antwerps accent.’

Hollywood of Hollywood aan de Schelde?

‘Hollywood aan de Schelde. Ik hou erg van het eenheidsgevoel op een Belgische set. Wat we hier missen aan middelen en metier, maken we goed met passie. Zeg tegen zo’n Amerikaanse producer dat *Torpedo* werd ingeblikt voor drieënhalf miljoen euro en hij valt steil achterover: “Hoe kan dat?!” *L’art de la pauvreté*, er valt iets voor te zeggen.’ **JONAS GOVAERTS**

LETTERPRET MET QT

'No spoilers, please', vroeg Quentin Tarantino aan het publiek dat in Cannes als eerste zijn negende film, *Once Upon a Time in Hollywood*, te zien kreeg. *Vertigo* respecteert de wens van de maestro en gaat voor een alfabetische *who's who* van QT's nostalgietrip naar het Tinseltown van 1969 waarin feit en fictie frontaal botsen. **STEVEN TUFFIN**

Al Pacino maakt zijn debuut in het Quentin Tarantino Cinematic Universe als Marvin Schwarzs, een producent-agent die zich over Leonardo DiCaprio's personage ontfermt en gebaseerd lijkt op Marvin Schwartz, die westerns als *The War Wagon* (1967) en *100 Rifles* (1969) financierde.

Brad Pitt kroop in *Inglourious Basterds* (2009) in de huid van Aldo Raine, de leider van het Joods-Amerikaanse bataljon dat nazi's scalpeert. Ditmaal speelt hij Cliff Booth, die aan de kost komt als stuntman van de tanende tv-ster Rick Dalton (Leonardo DiCaprio), maar ook fungeert als diens chauffeur en vertrouweling.

Charles Manson was een crimineel en sekteleider wiens volgelingen – beter bekend als de Manson Family – in de zomer van 1969 verschillende moorden pleegden in Hollywood en omstreken. Hun bekendste slachtoffer is de actrice Sharon Tate, die in *Once Upon a Time in Hollywood* de buurvrouw van Rick Dalton is en wordt gespeeld door Margot Robbie.

Damian Lewis, bekend van *Homeland*, speelt Steve McQueen, de filmlegende uit *Bullitt* (1968) en *The Getaway* (1972) die bijna op bezoek was gegaan bij zijn ex-lief Sharon Tate op de avond dat zij werd vermoord.

Ed McDermott II is een reallife-tegenhanger van Pitts personage. Hij leerde het vak van stuntchauffeur van zijn oom en fungeerde als *precision driver* in *Blade Runner* (1982), *The Dark Knight Rises* (2012) en nu *Once Upon a Time in Hollywood*.

Fanning, het voormalige kindsterretje uit *War of the Worlds* (2005), speelt Lynette 'Squeaky' Fromme, de Manson-volgeling die na 1969 nog verschillende misdaden zou plegen, met als bekendste een mislukte aanslag op de Amerikaanse president Gerald Ford in 1975.

George Spahn had een ranch in de buurt van Los Angeles die dienstdeed als set voor westerns als *The Outlaw* (1943). Eind jaren zestig verbleven Manson en zijn volgelingen op de Spahn Ranch, waar ze de zo goed als blinde eigenaar hielpen, terwijl ze hun wandaden planden.

David **H**eyman maakte naam als producent van de *Harry Potter*-franchise en werkt nu voor het eerst samen met Tarantino, die na het Harvey Weinstein-schandaal op zoek moest naar een nieuwe financiële partner.

Lorenza **I**zzo is een Chileense actrice die in 2013 de hoofdrol speelde in *The Green Inferno*, de kannibalen-film van Tarantino's buddy Eli Roth, met wie ze vier jaar getrouwd was. In *Once Upon a Time in Hollywood* speelt ze de fictieve Italiaanse ster Francesca Capucci.

Mike Moh, bekend van de serie *Empire*, kruipt in de huid van Bruce Lee, het martial-artsicoon dat in de sixties zijn acteerdebuut maakte in de reeks *The Green Hornet* en op de set van de spionagekomedie *The Wrecking Crew* (1968) bevriend raakte met Sharon Tate toen hij haar karatemoves aanleerde.

Jay Sebring was een hippe Hollywoodkapper wiens relatie met Sharon Tate op de klippen liep toen zij iets met Roman Polanski begon. De exen bleven echter close en werden samen omgebracht door leden van de Manson Family. In *Once Upon a Time in Hollywood* wordt Sebring vertolkt door *Into the Wild*-ster Emile Hirsch.

Kurt Russell is ondertussen een Tarantino-oudgediende met rollen in *Death Proof* (2007), *The Hateful Eight* (2015) en nu in QT's negende film. Net zoals in hun eerste samenwerking speelt hij een doorwinterde stuntman. Alleen is deze minder moorddadig.

Leonardo DiCaprio nam in *Django Unchained* (2012) de rol van de sadistische plantage-eigenaar Calvin J. Candie op zich en vertolkt ditmaal Rick Dalton, een voormalige tv-ster die het graag wil maken op het grote scherm, maar genoeg moet nemen met bijrollen in series.

Nancy Haigh kleedt als *set decorator* al sinds *Barton Fink* (1990) de sets van Joel en Ethan Coen aan. *Once Upon a Time in Hollywood* is haar eerste samenwerking met Tarantino.

Timothy **O**lyphant, vergroeid met zijn cowboyhoed in de series *Deadwood* en *Justified*, vertolkt James Stacy, een van de hoofdrolspelers van de westernreeks *Lancer* die van 1968 tot 1970 op de Amerikaanse tv liep. In *Once Upon a Time in Hollywood* speelt DiCaprio's personage de slechterik-van-de-week in een aflevering.

Luke **P**erry flankeert Olyphant als Wayne Maunder, een andere *Lancer*-acteur. DiCaprio en Pitt waren verrukt dat ze de set mochten delen met het in maart overleden *Beverly Hills 90210*-monument: 'We voelden ons als kinderen in een snoepwinkel!'

Quentin Tarantino noemt *Once Upon a Time in Hollywood* zijn persoonlijkste film tot op heden. Hij vergelijkt zijn negende worp niet alleen met *Pulp Fiction*, maar ook met *Roma* van Alfonso Cuarón. 'Voor hem was het Mexico City van 1970 cruciaal, voor mij was dat het Los Angeles van 1969.'

Roman Polanski staat nu vooral bekend als de Poolse regisseur die in de seventies de VS ontvluchtte nadat hij veroordeeld werd voor seksueel misbruik van een minderjarige. Eind jaren zestig was de toenmalige echtgenoot van Sharon Tate echter *hotter than hot* dankzij het succes van *The Fearless Vampire Killers* (1967) en *Rosemary's Baby* (1968).

Sergio Corbucci was een Italiaanse B-regisseur die zich specialiseerde in bloederige spaghettiwesterns als *Django* (1966) en *Il grande silenzio* (1968). Tarantino brengt in *Once Upon a Time in Hollywood* hulde aan de man door een scène uit diens *Bersaglio mobile* (1967) te gebruiken als een fragment uit het Rick Dalton-vehikel *Operazione Dyn-o-mite!*

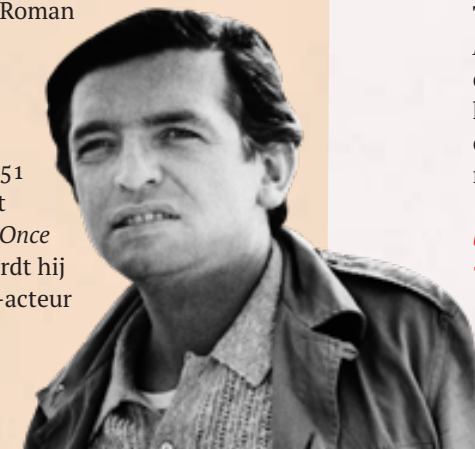

Sharon **T**ate was een model en actrice die in 1968 huwde met Roman Polanski, die ze op de set van *The Fearless Vampire Killers* (1967) had leren kennen. Haar bekendste rol speelde ze in het drama *Valley of the Dolls* (1967). Ze was hoogzwanger toen ze vermoord werd in haar woonst aan 10050 Cielo Drive in Los Angeles.

Mark **U**lano is een veelgevraagde geluidstechnicus die een Oscar won voor *Titanic* en sinds *Jackie Brown* (1997) aan elke Tarantino heeft meegewerkt. Het leukste aan hun langdurige werkrelatie? 'Quentins muziekkennis blijft me verbazen.'

Wojciech 'Voytek' Frykowski was een Poolse jeugdvriend van Roman Polanski die in diens huis in Los Angeles verbleef toen hij samen met Sharon Tate vermoord werd door leden van de Manson Family. Met 51 messteken was hij het meest toegetakelde slachtoffer. In *Once Upon a Time in Hollywood* wordt hij vertolkt door *The Americans*-acteur Costa Ronin.

Kerry **W**estcott figureerde onder meer in de serie *Westworld*. In *Once Upon a Time in Hollywood* is ze op de achtergrond te zien als bunny in een scène die zich afspeelt in Hugh Hefners illustere Playboy Mansion.

Charles 'Te**X**' Watson vermoordde op 9 augustus 1969 samen met drie vrouwelijke leden van de Manson Family Sharon Tate en haar gasten. De dag erna nam hij deel aan een andere Manson-moordpartij. Sinds 1971 zit hij in de gevangenis. In *Once Upon a Time in Hollywood* wordt hij gespeeld door voormalig Nickelodeon-sterretje Austin Butler.

Marcus **Y**oung is nog een reallife-tegenhanger van Cliff Booth. De stuntman is gespecialiseerd in vechtschènes en werkte in het verleden mee aan *The Matrix Reloaded* (2001) en *Avengers: Infinity War* (2018).

Zoë Bell werkte voor het eerst samen met Tarantino als Uma Thurmans *stunt double* in de *Kill Bill*-films. QT was zo onder de indruk van de Nieuw-Zeelandse dat hij haar een van de hoofdrollen gaf in *Death Proof*. Nadien volgden cameo's in *Django Unchained*, *The Hateful Eight* en nu *Once Upon a Time in Hollywood*. 🍷

ONCE UPON A TIME IN HOLLYWOOD SPEELT VANAF 14 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

COUNTRY MAMA

Jessie Buckley is van vele markten thuis. De Ierse werd ontdekt als zangeres in een talentenshow, brak door als actrice met *Beast* en mag in *Wild Rose* haar beide grote liefdes combineren als een Schotse moeder die ervan droomt om een countryster in de VS te worden. ‘Soms wil je iets zo hard dat je de mensen die je het liefst ziet pijn doet.’ **CHRIS CRAPS**

‘We hebben allemaal wel een schijnbaar onbereikbaar doel dat we willen najagen.’

JESSIE BUCKLEY

De 29-jarige Jessie Buckley kruipt in het feelgooddrama *Wild Rose* in de huid van Rose-Lynn, een alleenstaande moeder uit de arbeidersklasse van Glasgow die het koste wat kost wil maken in Nashville, het mekka van de countrymuziek. Geen makkelijke opgave voor een Schotse die net uit de gevangenis komt, een job noch geld heeft en zorg moet dragen voor twee kinderen. Rose-Lynn laat zich echter niet tegenhouden.

‘Ze is jong, onrustig en probeert uit haar verstikkende milieu los te breken’, zegt Buckley over haar personage. ‘Ze wil haar droom verwezenlijken, maar dat is door haar situatie heel moeilijk. Toch geeft ze niet op. Ze heeft voor zichzelf uitgemaakt dat, eens voorbij een bepaald punt, alles in orde komt. Daarom zet ze oogkleppen op en racet ze met honderd kilometer per uur naar haar doel. Maar juist die enorme haast heeft negatieve gevolgen voor haar kinderen. Soms wil je iets zo hard dat je de mensen die je het liefst ziet pijn doet.’

Heb jij ooit voor zo’n dilemma gestaan?

JESSIE BUCKLEY: ‘Ik denk dat iedereen vroeg of laat hartverscheurende keuzes moet maken. We hebben allemaal wel een schijnbaar onbereikbaar doel dat we willen najagen, maar dat kan ons ook heel bang maken omdat we een grote verantwoordelijkheid dragen tegenover onze familieleden en andere mensen om ons heen.’ **Je begon eerst als zangeres en werd pas later actrice.**

‘Klopt. Zingen en muziek stonden centraal in mijn jeugd. Het lag dus voor de hand dat ik aan de muziekacademie in Dublin ging studeren. Zo’n tien jaar geleden nam ik deel aan de tv-talentenjacht *I’d Do Anything*, waarin ik tweede eindigde. Daardoor heb ik enkele rollen in musicals versierd. Pas daarna kwam acteren veel meer op de voorgrond te staan. Tot men mij *Wild Rose* aanbood. Dat

was een ongelooflijke buitenkans om zingen en acteren te combineren. Meer nog: ik mocht op een podium staan met buitengewone muzikanten en we maakten zelfs een album.’

Ben je zoals Rose-Lynn opgegroeid met countrymuziek?

‘Absoluut niet, al hield ik tijdens mijn jeugd van heel uiteenlopende genres. Hoe kon het ook anders? Mijn moeder is een stemcoach en zangeres, en mijn vader speelt viool. Muziek was alomtegenwoordig in ons huis, meestal Ierse muziek, blues, jazz, klassiek en musicalsongs. Country leerde ik pas kennen toen ik me op deze rol voorbereide. Ik luisterde naar nummers van Emmylou Harris, Hank Snow en Willie Nelson, de goden van de country. Dat was een echte openbaring.’

Mocht je de songs zelf kiezen?

‘Een aantal ervan waren al gekozen. Het script van Nicole Taylor, een hardcore countryfan, is een liefdesverklaring aan het genre. Ze had al songs in haar hoofd toen ze het schreef. Maar toen we voor de start van de opnames met de band repeteerden voelden we dat bepaalde songs beter bij Rose-Lynn pasten dan andere. Toen de film was ingeblikt, zijn we zelf nummers beginnen te schrijven. Sommige daarvan zijn alsnog in de film terechtgekomen, andere op het album. Die liedjes schrijven was dikke fun, ik had dat nooit eerder gedaan.’

Je speelt een bijrol in de Judy Garland-biopic die binnenkort uitkomt. Als er één zangeres is die jij zou willen vertolken, wie zou dat dan zijn?

‘O, God. Biopics zijn zo moeilijk om te maken. Al zou ik wel heel graag meespelen in een film over het ontstaan van het album *Rumours* van Fleetwood Mac. Ik denk dat ik me daar geweldig mee zou amuseren.’

WILD ROSE SPEELT VANAF 17 JULI IN DE BIOSCOOP

‘Geweld is wreed en lelijk, niet sexy of elegant’

De Duitse regisseur Fatih Akin (*Gegen die Wand*) wist dat hij tegen schenen zou schoppen toen hij het plan opvatte om een film te maken over de seventies-seriemoordenaar Fritz Honka. Zeker omdat hij in *Der goldene Handschuh* diens vrouwenhaat onverdund op het witte doek wilde borstelen. ‘De duisternis trekt me al mijn hele leven aan.’ **RUBEN NOLLET**

Een platgempte bokstersneus. Een lui rechteroog. Een gebit als een scheefgezakt kerkhof. Een bochel. En een hazenlip. Nee, Fritz Honka was niet bepaald moeders mooiste. Toch verwierf hij een plaats in het collectieve geheugen van de inwoners van de Duitse havenstad Hamburg. Tussen 1970 en 1974 slachtte hij immers vier vrouwen af, sneed hun lichamen in stukken en verborg die in de muren van zijn appartement in de wijk Sankt Pauli. Toen de burens begonnen te klagen over de stank, stak hij dat op de kookgewoontes van het Griekse gezin dat onder hem woonde.

De verklaring voor zijn moord-

zucht? Zijn moeilijke jeugd, zijn waaier aan psychoseksuele complexen en zijn overmatige alcoholverbruik zullen allemaal wel meegespeeld hebben. Honka vond zijn slachtoffers, zelf ook verzopen verschoppelingen, in bruine kroegen als Zum goldenen Handschuh. Het café bestaat nog steeds, ligt in de buurt van de beruchte Reeperbahn en inspireerde de titel van de nieuwe film van Fatih Akin: *Der goldene Handschuh*.

De Duitse regisseur van onder meer *Gegen die Wand* en *Aus dem Nichts* pakt zijn onderwerp frontaal aan, zonder franjes of mededogen. ‘Waar licht is, is ook schaduw’, zegt hij. ‘De duisternis

‘Horror is het perfecte genre om na te denken over de eindigheid van het leven.’

FATIH AKIN

trekt me al mijn hele leven aan. Op een uitzondering als *Tschick* na gaan mijn films ook altijd over leven en dood. Misschien is een film die zo donker is als deze mijn manier om de dood in de ogen te kijken. En horror is een perfect genre om na te denken over de eindigheid van het leven.’

Wat maakt Fritz Honka zo bijzonder?

FATIH AKIN: ‘Ik wilde altijd al een horrorfilm maken, maar voor een arthousecineast ligt dat niet voor de hand. Regisseurs zoals ik maken films over Turkse meisjes die van huis weglopen en we oogsten daar dan veel applaus mee. Dat is aangenaam, maar

ook een val waar je je moeilijk uit kunt wurmen. Ik was dus al lang op zoek naar een onderwerp waarover ik een horrorfilm zou kunnen maken. Toen ik de biografie van Fritz Honka door Heinz Strunk aan het lezen was, wist ik dat dit het verhaal was waar ik naar op zoek was. Honka was niet alleen een seriemoordenaar, hij kwam bovendien uit mijn buurt.’

Een pure genrefilm zag je niet zitten?

‘Dat is niet mijn ding. Ik kan geen spookverhaal maken. Het moest gaan over iets wat ik zelf geloof. Anders zou ik er niet bang van worden, en dat was uiteindelijk de belangrijkste voorwaarde. De geschiedenis van Honka bood me de kans om te spelen met het beeld van de seriemoordenaar en tegelijk iets te vertellen over mijn eigen wereld. In de buurt waar ik opgegroeid ben, kende iedereen Honka. Toen ik heel klein was, heb ik zelfs nog met hem op de tram gezeten, samen met mijn vader. Daar komen dan nog andere thema’s bij, zoals het gebruik van geweld en het naoorlogse Duitsland, de trauma’s van toen en nu.’

Horror heeft vaak iets plezierigs, als een verboden vrucht. Der goldene Handschuh doet radicaal het tegenovergestelde. Soms lijkt het zelfs alsof je de kijker letterlijk aanvalt.

‘Geweld is bijna verplichte kost geworden in films. Je ziet het overal, met verschillende bedoelingen en resultaten. Sommige regisseurs doen

het louter om te entertainen, anderen proberen iets waardevols te vertellen. Mijn uitgangspunt was: de realiteit van geweld tonen. Dit is allemaal echt gebeurd. Ik heb me gebaseerd op de politieverlagen. Het moest zo eerlijk en authentiek mogelijk zijn, anders had ik het immoreel gevonden. Geweld is nu eenmaal wreed en lelijk, niet sexy of elegant. Geweld moet het publiek vervullen met walging en angst. Maar je moet ook je grenzen kennen. Ik duw de kijker niet constant met de neus in de blubber. Anderen zouden dat wel doen.’

Honka pleegde zijn gewelddaden tegen vrouwen. Maakte dat je verantwoordelijkheid groter?

‘Zeker. Ken je die seksueel gefrustreerde mannen die op het internet verkondigen dat ze vrouwen pijn willen doen? De incels? Toen ik daarover las, zag ik meteen de link met Honka. Deze film is geen donkere herinnering uit het verleden maar een relevant verhaal. De drang naar geweld is van alle tijden. Misschien is het naïef van mij, maar ik hoop dat het geweld in *Der goldene Handschuh* zelfs zulke agressieve mannen bang zal maken. Daarom laat ik de moordscènes ook zo lang duren. De vrouw die gewurgd wordt, blijft tot de laatste snik vechten voor haar leven, ook al heeft dat haar bitter weinig geschonken. Ze is arm, ze is prostituee, ze zit aan de drank, ze heeft de concentratiekampen meegemaakt, en toch wil ze blijven leven.’

Moet je iemand als Honka kunnen begrijpen om een film over hem te maken?

‘Begrijpen is veel gezegd. Maar ik weet wel dat hij geen pervers was. Hij kreeg geen stijve toen hij vrouwen vermoordde. Hij werd gedreven door het tegenovergestelde: hij was seksueel gefrustreerd. Hij stootte vrouwen af omdat hij zo onzeker was en hij was impotent omdat hij zo veel dronk.’

Je kunt *Der goldene Handschuh* ook zien als een onwaarschijnlijk triest liefdesverhaal. Honka heeft een romantische blik op de wereld en wil graag gezien worden. Hij moordt omdat hij keer op keer bot vangt.

‘Hij wilde inderdaad niets liever dan een normaal leven leiden. Je ziet dat aan zijn reactie als hij die job krijgt als nachtwaker. Die geeft hem een bepaalde verantwoordelijkheid. Hij mag een uniform dragen en plots gaat het beter met hem. Op dat moment stopt hij ook met drinken. Hij droomt

ervan om een leven zoals de anderen te leiden en daar hoort een vrouw ook bij. Hij weet dat het fout is om te doden. Alleen is hij te zwak om te blijven weerstaan aan de drank.’

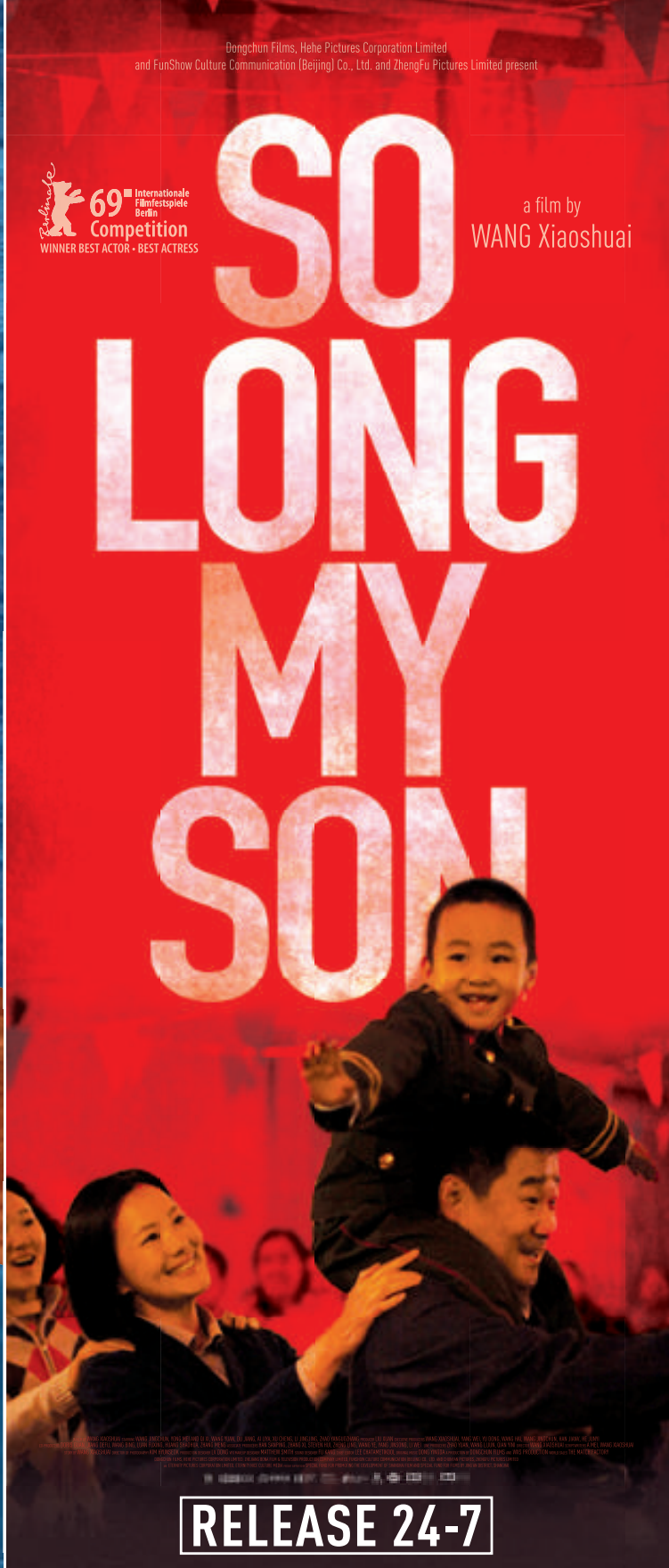
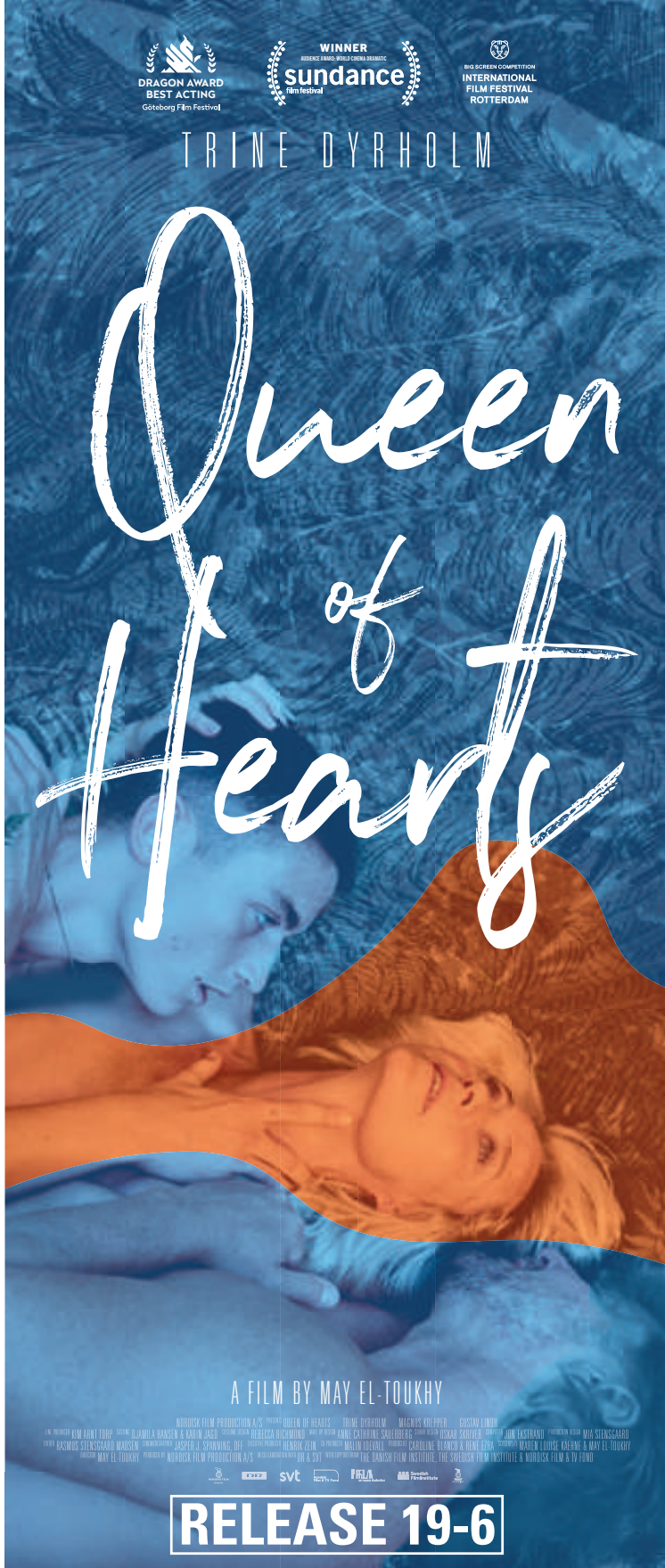
Enkel tijdens de scène met zijn broer kom je iets te weten over Honka’s achtergrond. Waarom wilde je hem zo mysterieus houden?

‘Ik heb nog bijkomende scènes gedraaid over zijn voorgeschiedenis, gebaseerd op de biografie. Daarin staat bijvoorbeeld dat hij als kind misbruikt werd door de boer bij wie hij klusjes opknapte. Alleen was ik niet tevreden met de manier waarop ik die scènes gedraaid had. Het leken fragmenten uit een andere film. Bovendien voelde ik instinctief dat het een te gemakkelijke uitleg was voor Honka’s moorddadige gedrag. *It felt cheap, man*. Er bestaat geen simpele verklaring voor zijn daden. De meeste slachtoffers van kindermisbruik worden later geen seriemoordenaars.’

Je hebt *Der goldene Handschuh* in een bijna groteske stijl gegoten. Hoe heb je die ontwikkeld?

‘Ik heb veel gehaald uit een film uit de vroege jaren zestig, *Mondo Cane*. Die werd aan de man gebracht als een documentaire, maar eigenlijk wilden de makers gewoon choqueren. Een van de hoofdstukken heet *Drunken Germans*, en toont hoe Duitsland eruitzag in die tijd. Je ziet zelfs de Honka’s buurt. De footage staat op YouTube en loont de moeite. Ik vond de belichting buitengewoon, met al dat neonlicht en die rook. Toen mijn cameraman Rainer Klausmann en ik dat zagen, wisten we hoe we het zouden aanpakken. Ik had bovendien weinig geld en een heel strak schema. Dus heb ik alles met dezelfde lens gedraaid, zoals een studentenfilm. Je moet van de nood een deugd maken.’

DER GOLDENE HANDSCHUH SPEELT VANAF 24 JULI IN DE BIOSCOOP

MAL FIGUUR

Van Buzz Lightyear die ontdekt dat hij geen echte ruimteheld is tot Woody die zich verstoten voelt: in de *Toy Story*-franchise zijn existentiële crisissen schering en inslag. Dito voor *Toy Story 4*, waarin onze helden Forky ontmoeten, een stuk speelgoed dat zichzelf maar afval vindt. 'Hij doet me aan een kind denken', aldus animator Claudio de Oliveira. **RUBEN NOLLET**

Pixar heeft bakken poen geschept met de vervolgfilms op *Finding Nemo*, *The Incredibles* en *Cars*, maar daar komt binnenkort een einde aan. De animatiestudio sluit zijn sequel-cyclus op gepaste wijze af met een nieuwe aflevering in de reeks waarmee het in 1995 allemaal begon: *Toy Story*.

Aan het einde van *Toy Story 3* zagen we hoe Woody, Buzz en de anderen een nieuwe thuis vonden bij de kleine Bonnie. Daar voelen ze zich intussen helemaal in hun element. Hun volgende avontuur begint wanneer ze kennismaken met Forky, een pop die Bonnie in de kleuterklas in elkaar geknutseld heeft met een plastic spork, wiebeloogjes, halve ijsstokjes en een hompje Play-Doh. Creatief van de kleuter, maar Forky vindt

van zichzelf dat hij eerder in de vuilnisbak thuishoort dan in de speelgoedkist.

'Het is een ongewoon personage', zegt animator Claudio de Oliveira. 'Ik ben benieuwd hoe het publiek erop zal reageren.' In het verleden ontfermde de Pixar-medewerker zich onder meer over de immer angstige Fear uit *Inside Out*, de jonge holbewoner Spot uit *The Good Dinosaur* en het musicerende skelet Héctor uit *Coco*. Forky sprak hem meteen aan.

Ik zie hem als een kind. Ik heb vaak aan mijn eigen jonge kinderen gedacht terwijl ik met hem bezig was. Ik wilde Forky hun mix van naïviteit en vitaliteit meegeven. Tegelijk is hij pasgeboren en moet hij de wereld nog

ontdekken. Aan het einde van de film is hij dan ook totaal anders dan in het begin. Je ziet hem groeien.'

Een personage creëren dat opgetrokken is uit afvalrestjes en knutselmateriaal was wel een uitdaging. 'Forky is op fysiek vlak een heel simpel, beperkt personage, en dat was net het moeilijke eraan. Naarmate de film vordert, leert hij zijn eigen lichaam kennen en ontdekt hij hoe hij zichzelf kan uitdrukken. Alles was dus belangrijk, tot en met het aantal keren dat hij met de ogen knippert.'

Om Forky beter te leren kennen, nam de animator zijn werk letterlijk mee naar huis. Hij zette zich aan de keukentafel en bouwde eigenhandig een aantal versies van het personage.

'Zo ontdekte ik ook hoe mensen op Forky reageren. Toen ik mijn knutselwerk weer had meegenomen naar de studio, stuurde mijn vrouw me een boze sms: "Nu zijn je dochters triest!"'

Voor De Oliveira is het hoofdstuk Forky nog niet afgesloten. Momenteel werkt hij aan een reeks korte filmpjes over zijn nieuwe personage, bestemd voor Disneys aangekondigde streamingdienst. 'Vaak moet je afscheid nemen van een personage als de film klaar is. Ik kan nu de reacties van het publiek op *Toy Story 4* gebruiken om Forky nog verder uit te werken.'

TOY STORY 4 SPEELT VANAF 26 JUNI IN DE BIOSCOOP

VERTIGO'S **ZOTTE** ZOMER

**ABONNEER JE NU & ONTVANG DUOTICKETS VOOR DEZE
(EN VELE ANDERE) KNALEVENTS:**

CHILD'S PLAY

SOLARIS

**SPIDER-MAN:
FAR FROM HOME**

**ONCE UPON A
TIME IN HOLLYWOOD**

MIDSOMMAR

DE PATRICK

MEER INFO OP [VERTIGOWEB.BE](https://www.vertigoweb.be)

Web van MYSTERIE

We zijn nog niet bekomen van *Avengers: Endgame* en daar is *Spider-Man: Far From Home* al. Bij het ter perse gaan van dit nummer was de film nog gehuld in een waas van geheimzinnigheid. Weten we wél al: de schimmige superheld Mysterio (Jake Gyllenhaal) suggereert in de film dat er zoiets bestaat als een multiversum met verschillende versies van de Aarde is. Genoeg reden voor Davy Delbeke, eindbaas van de popcultuursite *Geekster*, om erop los te speculeren en vijf theorieën te lanceren. Een waarschuwing voor wie *Endgame* nog niet heeft gezien: *spoilers ahead!* **DAVY DELBEKE**

MYSTERIO SPREEKT DE WAARHEID

Marvel durft ons al eens op een dwaalspoor te brengen door zijn trailers sluw te monteren. Toch zijn er wel degelijk tekenen dat Mysterio – in de comics een slechterik, in *Spider-Man: Far From Home* schijnbaar een bondgenoot van de spinnenman – niet liegt. Een daarvan: een fragment dat Jake Gyllenhaal onlangs meebracht naar de talkshow van Ellen DeGeneres. Daaruit bleek dat zijn personage afkomstig is van Earth-833, een alternatieve versie van onze planeet, waar Spider-Man in het VK woont en Mysterio in New York. Die laatste is door de gebeurtenissen in *Avengers: Endgame* op onze Aarde ofte Earth-1218 beland.

MYSTERIO MAAKT ONS BLAASJES WIJS

De meest voor de hand liggende optie: de schurk wiens hoofd in een visbokaal zit, liegt erop los. Je kunt de Mysterio uit de comics nog het best

vergelijken met de doorsnee deelnemer aan *Temptation Island*: hij heeft een schaamteloze drang naar aandacht. Daartoe beschikt hij over de juiste superkracht: het vermogen om mensen te hypnotiseren en te bestoken met illusies. Waarom zou hij de chaos van *Endgame*, die een heel universum heeft geraakt, niet gebruiken om zichzelf in de kijker te werken?

DE AVENGERS HEBBEN MYSTERIO KWAAD GEMAAKT

Herinner je je nog hoe de Avengers in *Endgame* teruggingen in de tijd, nieuwe dimensies maakten en die weer vernietigden? Wel: in de comics valt het multiversum het best te vergelijken met een rij dominoblokjes. Stel dat een universum vernietigd wordt, dan heeft dat gevolgen voor het multiversum. Wat als dat is gebeurd met de heimat van Mysterio? Wat als hij niet meer terug kan en onze helden daar verantwoordelijk voor stelt? Lijkt voldoende reden om enorm pissig te worden en alsnog een tegenstander te worden van Spider-Man (Tom Holland).

NICK FURY EN MYSTERIO HEBBEN EEN VERBORGEN AGENDA

Nick Fury (Samuel L. Jackson), de eenogige architect van het Avengers Initiative, is een gewiekste sloeber. Het is dus best mogelijk dat hij samenwerkt met Mysterio en hem gebruikt om Spider-Man klaar te stomen voor een grotere rol, misschien zelfs als leider van een nieuwe groep superhelden: The Champions. Klinkt vergezocht? Hou er dan rekening mee dat de MCU-films hebben uitgewezen dat elk personage een rol heeft in het grote geheel en de wegen van Marvel ondoorgroendelijk zijn. Misschien is Mysterio wel een zaadje dat ze nu planten om later te oogsten.

HAPPY HOGAN IS VERANTWOORDELIJK VOOR ALLES

De trailers van *Spider-Man: Far From Home* maken duidelijk dat Iron Mans trouwe bodyguard-chauffeur Happy Hogan (Jon Favreau) een oogje heeft op de voogd van Peter Parker, Aunt May (Marisa Tomei). Om een romance op te bouwen is echter tijd nodig. Je moet eerst daten en elkaar beter leren kennen. Je

moet fouten maken en de plooiën weer gladstrijken. Dat zou echter nooit allemaal lukken als Peters schoolreis naar Europese steden als Londen, Berlijn en Venetië vlekkeloos zou verlopen. Vandaar dat Happy de vernielzuchtige Elementals tot leven wekt en Mysterio naar ons universum haalt. Toegegeven: dit is de minst plausibele theorie van de vijf. 🐸

**SPIDER-MAN: FAR FROM HOME SPEELT
VANAF 3 JULI IN DE BIOSCOOP**

SOLO-BEATLE

Wat als de Beatles nooit hadden bestaan, maar één persoon zich toch al hun muziek zou herinneren? Op die veelbelovende premisse bouwde Richard Curtis, de scenarist van kassuccessen als *Four Weddings and a Funeral* en *Notting Hill*, de door Danny Boyle geregisseerde romcom *Yesterday*. ‘We maken allebei lichtjes extatische films.’ **RUBEN NOLLET**

Enkele jaren geleden had Jack Barth, een Britse schrijver met vooral talkshows en documentaires op zijn cv, een idee voor een romantische komedie. De film zou gaan over een muzikant die nooit verder is geraakt dan onopgemerkte optredens in achterzaaltjes en verjaardagsfeesten, tot hij na een ongeval wakker wordt in een wereld waar niemand behalve hij ooit gehoord heeft van de Beatles.

‘Een bevriende producent vroeg me of ik zin had om aan dat project mee te werken’, zegt Richard Curtis, de man die eeuwige roem vergaarde als het brein achter romcoms als *Four Weddings and a Funeral*, *Notting Hill* en *Love Actually*. ‘Ik zei ja, maar gaf meteen aan dat ik het liefst een eigen script zou schrijven.’ Curtis voegde er onder meer een verhaallijn aan toe over Ellie (Lily Allen), een jonge vrouw die het hoofdpersonage Jack (Himesh Patel) door dik en dun is blijven steunen en vergeefs naar zijn liefde hunkert.

Voor de regie kreeg Curtis niemand minder dan Danny Boyle te pakken. Een romantische komedie is nochtans niet wat je spontaan verbindt aan de regisseur van *Trainspotting*, *28 Days Later* en *127 Hours*. Boyle had het genre al eens uitgetoetst met *A Life Less Ordinary*, maar die film werd meteen ook zijn eerste flop. Nadat zijn geplande Bondfilm in het water viel, had de cineast echter zin om een tweede poging te wagen. ‘Danny is perfect voor de verhalen die ik schrijf’, zegt Curtis. ‘Ik maak films die lichtjes extatisch zijn en dat doet hij ook. Meer nog, hij is er een meester in.’

Als je een film maakt waarin de muziek van de Beatles een cruciale rol speelt, sta je wel meteen voor een praktisch probleem. Je weet dat de songs een groot stuk uit je

budget zullen happen. ‘Dat was nogal ingewikkeld’, geeft Curtis toe. ‘De rechten zitten bij Sony en die mensen geven hun toestemming niet aan om het even wie. Ik denk dat ze in ons geval ervan uitgegaan zijn dat Paul McCartney en Ringo Starr, de nog levende Beatles, er geen graten in zouden zien. Als dit een horrorfilm was geweest, dan hadden we waarschijnlijk meer problemen gehad. Wat het prijskaartje betreft, speelde het concept van *Yesterday* in ons voordeel. Als je coverversies brengt, valt het een pak goedkoper uit. Al kun je met het geld dat wij uiteindelijk aan rechten betaald hebben een volledige film maken.’

Behalve een knuffelbare romcom is *Yesterday* ook een venijnig portret van de muziekindustrie. De Amerikaanse manager die Jack onder haar hoede neemt (Kate McKinnon), is enkel geïnteresseerd in de poen die ze kan scheppen, terwijl de marketingmensen meer waarde hechten aan Jacks imago dan aan zijn muziek. Het is satire, zegt Curtis, al baseert hij zich ook op zijn eigen ervaringen.

‘Ik zal mijn eerste Amerikaanse opdracht nooit vergeten. Geweldig script, klonk het tijdens de eerste meeting met de producenten, maar ze hadden toch een paar opmerkingen. De hoofdpersonages vonden ze niet aantrekkelijk genoeg, de dialogen klonken te Brits en de meeste grappen waren te obscuur voor het Amerikaanse publiek. “Maar dan blijft letterlijk enkel de titel over”, reageerde ik. Waarop zij zeiden: “We vinden de titel verschrikkelijk!” (*lacht*) Dus ben ik maar naar huis gevlogen. Wat die titel betreft, hadden ze trouwens gelijk, want ik had de film *Four Eyes and Fat Thighs* genoemd. Niet mijn beste idee ooit.’

YESTERDAY SPEELT VANAF 26 JUNI IN DE BIOSCOOP

KINDEREN VAN DE REKENING

Schuld en boete. Leven en dood. Noodlot en vrije wil. In het indrukwekkende *So Long, My Son* snijdt de Chinese cineast Wang Xiaoshuai grote thema's aan. Centraal staat een van de spraakmakendste onderwerpen uit de moderne geschiedenis van China: de eenkindpolitiek. 'Als we onze problemen willen oplossen, moeten we onze fouten uit het verleden erkennen.' **RUBEN NOLLET**

Als je naast Jia Zhangke en Lou Ye één Chinese regisseur moet kennen, laat het dan Wang Xiaoshuai zijn. De afgelopen dertig jaar heeft dit boegbeeld van de zogenaamde 'Zesde Generatie van Chinese cineasten' dertien films gemaakt, waarmee hij regelmatig de grote internationale filmfestivals haalde. De grote doorbraak kwam in 2001, toen Wang in Berlijn de Zilveren Beer won voor *Beijing Bicycle*. Vier jaar later kreeg zijn *Shanghai Dreams* dan weer de Prijs van de Jury in Cannes. En eerder dit jaar ging zijn meeslepende melodrama *So Long, My Son* met de acterprijzen aan de haal in Berlijn.

De film schetst op indringende wijze de gevolgen van de eenkindpolitiek, de draconische maatregel die China tussen 1979 en 2015 hanteerde om de bevolkingsexplosie onder controle te houden. *So Long, My Son* volgt twee gezinnen die door allerlei schrijnende toestanden – de dood van

een kind, een desastreuze abortus, een mislukte adoptie – met elkaar verbonden zijn. Intussen steken zowel de overheid als de samenleving de kop in het zand en doen alsof er niets aan de hand is.

'Eind jaren zeventig had je in China een populair gezegde dat sindsdien zowat het nationale motto is geworden: vergeet het verleden en kijk naar de toekomst', zegt Wang. 'De mensen wilden niets liever dan de Culturele Revolutie en al die andere slechte herinneringen achter zich laten. Zelfs ik stond achter die gedachte toen ik jong was. Alleen wordt het vandaag alsmaar duidelijker wat de neveneffecten van die houding zijn. Als we onze problemen willen oplossen, moeten we onze fouten uit het verleden erkennen.'

S*o Long, My Son* is een aangrijpend familiedrama, maar Wang maakt het zichzelf en de kijker niet gemak-

kelijk. Hij glijdt de hele film door van de ene periode naar de andere, zonder aan te geven in welk era we beland zijn. Naar eigen zeggen had hij geen andere keuze.

'Ik heb een traditionelere aanpak overwogen, maar die maakte de film bizar genoeg nog ingewikkelder. *So Long, My Son* overspant zowat drie decennia, en die bekijk ik van een afstand. Het geeft ook niet dat je niet altijd weet in welke periode je zit. Wat telt, is dat je de plot en de personages kunt volgen. Ik heb trouwens gemerkt dat het Chinese en het internationale publiek op dezelfde manier reageren: ze hebben allebei een klein halfuur nodig om hun weg te vinden.'

Nog een uitdagend element: sommige kantelmomenten, die in veel andere films expliciet getoond zouden worden, spelen zich af in de verte of buiten beeld. Of je hoort er pas achteraf over, als een personage erover praat. 'Zo gaat het ook in het echte leven', oppert de cineast. 'Het was vanaf het begin mijn ambitie om de realiteit zo dicht mogelijk te benaderen. Hoe vaak heb je iets niet zelf meegemaakt, maar er pas achteraf over gehoord? Het leven zit vol zulke momenten en dat wilde ik weer-spiegelen in de film.'

SO LONG, MY SON SPEELT VANAF 24 JULI IN DE BIOSCOOP

BRUUT & MEEDOGENLOOS

Je snakt naar snedige oneliners en gestileerd bloedvergieten, maar wilt niet wachten op de nieuwe Tarantino? Dan zit je goed met de politiethriller *Dragged Across Concrete*, waarin Mel Gibson en Vince Vaughn loos gaan als twee geschorste flikken die dringend geld nodig hebben. Regisseur S. Craig Zahler kijkt net zoals in *Bone Tomahawk* en *Brawl in Cell 99* niet op een geweldorgie meer of minder. En een ongezouten mening heeft hij ook. 'Ik kan Daniel Day-Lewis niet uitstaan.' **JONAS GOVAERTS**

Mel Gibson casten als racistische flik: is dat niet een beetje vragen om controverse?

S. CRAIG ZAHLER: 'Dat lijkt misschien zo, maar Mel was gewoon de perfecte acteur voor de rol. In het oorspronkelijke scenario waren de twee agenten veel jonger. Bovendien zag ik de jongste van de twee als een opmerkelijk kleine kerel. Pas nadat ik met Vince Vaughn had gewerkt voor *Brawl in Cell Block 99* kreeg ik het idee om hem de rol te laten vertolken. Vince is allesbehalve een opdondertje, dus moest zijn tegenspeler minstens even ontzagwekkend ogen. En dan blijven er buiten Gibson niet zo gek veel acteurs meer over in Hollywood.'

Net als in *Brawl in Cell Block 99* acteert Vaughn opvallend ingetogen.

'Weet je welke acteur ik niet kan

uitstaan? Daniel Day-Lewis. Die vent staat in elk shot zo hard zijn best te doen dat ik compleet uit het verhaal word gehaald. In plaats van zijn personage, zie ik hem en zijn methodacting. Nee, dan liever Vince, die de meest dramatische zinnen durft uit te spreken alsof hij met zijn gedachten compleet ergens anders zit. Hij is de koning van het schijnbaar achteloos acteren.'

Uit je werk spreekt een voorliefde voor de exploitationcinema van de jaren zeventig. Had je liever in dat tijdperk films gemaakt?

'Zo ver in de tijd moeten we niet teruggaan: in de jaren negentig had een grote studio *Dragged Across Concrete* groen licht gegeven met een budget dat dubbel zo groot was. Hij zou ook beter gepromoot zijn en door meer mensen gezien.'

Van welk soort cinema hou jij?

'Ik kijk veel films uit de fifties. Dát lijkt me pas een fijne tijd geweest te zijn voor filmmakers. Het enige wat je nodig had, was een sterke cast en een goed verhaal. Je film hoefde niet per se een happy end te hebben, en vooral: ze bleven met hun fikken van je scenario. Ik ben niet het soort regisseur dat zijn films drie keer maakt: één keer op papier, één keer op de set en één keer in de montagekamer. Wat ik schrijf, is wat je ziet op het scherm. Creatieve controle boven alles!'

Vandaar de scène waarin Vaughn gedurende vijf minuten een sandwich eet, terwijl Gibson in stilte toekijkt?

'Ik vroeg me al af waar de vraag over het broodje bleef. (lacht) Je kunt zeggen over die scène wat je wilt, ze komt wél terug in elke recensie. Ik vind zulke scènes interessant omdat ze je als kijker in de schoenen van het personage plaatsen. Onze twee flikken zijn op dat moment bezig met het bespieden van een crimineel vanuit hun auto, en die sandwichscène is mijn manier om te tonen hoe je zo'n *stake-out* werkelijk ervaart. Namelijk als wraakroepend saai.'

Tot slot: voor je films begon te maken, was je reeds behoorlijk succesvol als romanschrijver. Wat heeft je toch voor cinema doen kiezen?

'Ik ben trots op mijn boeken. Op een bepaalde manier blijven ze de puurste vorm van mijn fictie: de enige grens is die van mijn eigen fantasie. Maar alleen een film kan een publiek luidop doen juichen, gieren, tieren, of – zoals vaak gebeurt tijdens vertoningen van mijn films – gechoqueerd doen wegstaren. Dáár doe ik het voor. Hoe je het ook draait of keert, cinema is en blijft het meeslependste medium.' 🍿

DRAGGED ACROSS CONCRETE SPEELT VANAF 12 JUNI IN DE BIOSCOOP

IEDEREEN NAAKT

In de tv-wereld is Tim Mielants met afleveringen van *Code 37* en *Cordon* in eigen land en internationale series als *Peaky Blinders*, *The Terror* en *Legion* al een tijdje een gevestigde waarde. Nu komt de 39-jarige Antwerpenaar met zijn eerste film: *De Patrick*, een in de jaren tachtig gesitueerde komedie over een papperige klusjesman (Kevin Janssens) die de naaktcamping van zijn ouders afkomt op zoek naar zijn hamer. **JONAS GOVAERTS**

TIM MIELANTS: 'Het oer-idee voor *De Patrick* dateert van meer dan dertig jaar geleden. Als kind bracht ik met mijn ouders ooit een vakantie door op een nudistencamping in de Pyreneeën, die werd gerund door moeder en zoon. De moeder was blind en haar zoon wilde niet dat ze wist dat iedereen er in zijn blootje rondliep. Er waren wel meer rare dingen aan de hand op die plek: de vriendelijke Basken waar mijn vader soms een praatje mee sloeg, bleken achteraf handlangers van de beruchte Venezolaanse terrorist Carlos de Jakhals. Kortom: het was een bewogen zomer.' (lacht)

Waarover gaat *De Patrick*?

'Ambitie. Of beter: het gebrek eraan. Op de middelbare school kreeg ik voortdurend te horen dat ik iets van mijn leven moest maken als ik

gelukkig wilde worden. Nochtans leek niemand mij gelukkiger dan de schoolconciërge of de man die de witte lijnen trok op het voetbalveld. Over zo iemand gaat *De Patrick*.' **Kevin Janssens kwam maar liefst zeventien kilo bij voor zijn rol.** 'Wat ik vooral fascinerend vond, was hoe die zwaarlijvigheid Kevins vertolking onbewust beïnvloedde. Hij werd depressiever, ging anders bewegen, vrouwen keken niet meer naar hem om... Precies de problemen waar ook zijn personage mee worstelt.' **Er spelen ook Nederlanders mee: de legendarische Pierre Bokma, bijvoorbeeld.**

'De Marlon Brando van Nederland! Pierre was fantastisch. Toen ik hem vroeg voor de rol, antwoordde hij: "Ik doe mee, enkel en alleen omdat het naakt is. En dan hoop ik ook nog dat

het de hele shoot lang regent.'" (lacht) **Nog een opvallende verschijning: Jemaine Clement, de Nieuw-Zeelandse komiek uit *Flight of the Conchords*.**

'Jemaine heb ik leren kennen op de set van *Legion* in de VS: hij leek mij de geknipte persoon om Dustin Apollo te spelen, een verwaande rockster die toevallig op de camping terecht komt. Tijdens onze draaiperiode trad Jemaine toevallig op in Londen en hij had een gaatje in zijn agenda: één Eurostar later stond hij bloot bij ons op de set. Behoorlijk surreëel.'

Bijna de voltalige cast loopt de hele film lang naakt rond. Zorgde dat nooit voor spanningen op de set?

'Voor we begonnen te draaien, had ik allerlei strategieën bedacht: desnoods zouden mijn crew en ik ook bloot gaan, net als Fassbinder destijds.

(lacht) Dat bleek uiteindelijk niet nodig: geen enkele van de acteurs had problemen met naaktheid, voor hen was het gewoon een zoveelste kostuum. Het naakt in de film is ook heel bewust niet-functioneel: ik wil er niets specifiek mee vertellen, het is er gewoon.'

De cinematografie werd verzorgd door Frank van den Eeden, de doorwinterde cameraman van onder meer Jan Verheyen, Fien Troch en *Girl*.

'Ik heb hem vaak gezegd: *De Patrick* moet eruitzien als een Holocaustdrama. (lacht) De film gaat over iets heel kleins, dus wilde ik net dat hij er heel groots en episch uitzag: alsof de goden neerkeken op ons nietsbetekenende mensen. Die zwaarwichtige, pretentieuze look vond ik een grappig contrast met een

Tim Mielants

plot over een vermiste hamer.'

Je staat bekend om je bizarre regie-aanwijzingen. Zo zou je Tom Hardy op de set van *Peaky Blinders* hebben toegefluiserd dat hij een tegenspeler moest zien als een eend die bij elke zin tien centimeter kromp.

(lacht) 'Acteurs zijn ook maar mensen. Soms gaan ze door een moeilijke periode – een echtscheiding of zo –

en hebben ze tijdens een take wat afleiding nodig. Zo bizar vind ik dat overigens niet: terwijl jij hier met mij zit te praten, gaan er toch ook duizend-en-een andere dingen door je hoofd?'

Kwak! 🗨️

DE PATRICK SPEELT VANAF 28 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

‘Houden we niet allemaal van popmuziek?’

Van gevierde actrice via veelgevraagd model tot energiek zangtalent: Elle Fanning blijft maar verbazen. In het muzikale drama *Teen Spirit* volgt ze een even opmerkelijk parcours van Brits plattelandsmeisje met podiumambities tot deelnemster aan een grote tv-talentenjacht. ‘Dit is het meest uitgewerkte personage dat ik tot nu toe heb gespeeld.’ **STEVEN TUFFIN**

‘Elle Fanning valt flauw tijdens diner!’ kopten media wereldwijd toen de 21-jarige actrice in mei onwel werd tijdens een diner op het festival van Cannes, waar ze in de jury zetelde. Het leek wel of iedereen opgelucht was dat de jonge ster menselijke gebreken vertoonde, want geef toe: met haar opvallende look en opmerkelijke staat van dienst heeft het ‘kleine’ zusje van Dakota iets onwerelds.

Fanning debuteerde als actrice toen ze drie was, als de jongere versie van het personage dat haar zus speelde in *I Am Sam*. Daarna volgden kleine rollen in uiteenlopend filmvoer als *Deja Vu*, *Babel* en *The Curious Case of Benjamin Button*. Maar de grote doorbraak kwam er met Sofia Coppola’s Gouden Leeuw-winnaar *Somewhere* en J.J. Abrams’ nostalgetrip *Super 8*.

Ook als tiener dribbelde Fanning voortdurend tussen arthouse en mainstream. De ene keer koos ze voor het Francis Ford Coppola-experiment *Twixt*, de andere keer ging ze voor de Cameron Crowe-tearjerker *We Bought a Zoo*. En het Disneyprinses-imago dat *Maleficent* haar had bezorgd, perverteerde ze volledig in Nicolas Winding Refns Hollywoodnachtmerrie *The Neon Demon*.

Daarnaast groeide Fanning uit tot een vaste waarde in de modewereld. Ze stond centraal in reclamecampagnes voor onder meer L’Oréal, Marc Jacobs en Tiffany’s en vorig jaar schreed ze voor het eerst over de catwalk tijdens de herfstshow van Miu Miu.

In haar nieuwste film, *Teen Spirit*, bewijst Fanning ook nog eens over het nodige zangtalent te beschikken. Ze kruipt in de huid van Violet, een tiener die samen met haar moeder, een Poolse immigrante, op het Britse Isle of Wight woont. Ze droomt van een carrière als zangeres, maar haar geïsoleerde bestaan zorgt ervoor dat ze niet

Somewhere

Super 8

Maleficent

The Neon Demon

veel verder raakt dan het podium van de lokale pub. Maar dan organiseert een *The Voice*-achtige tv-show audities op het eiland.

De eerste langspeler van *The Handmaid’s Tale*-acteur Max Minghella valt nog het best te omschrijven als een arthousevariant op een Disneysprookje. Het niet bepaald originele *from zero to hero*-verhaaltje wordt gekoppeld aan een sfeervolle fotografie, intrigerende locaties en een bij momenten hondsbrutale toon. Kers op de taart is de meeslepende prestatie van Fanning die verschil-

‘Mijn zus schold me vroeger regelmatig de huid vol omdat ik maar niet ophield met zingen.’

ELLE FANNING

lende pophits naar haar hand zet.

Voor rabiante Fanning-fans komt dat laatste waarschijnlijk niet als een verrassing, want de actrice stond in 2016 al eens op het podium van het gerenommeerde Montreux Jazz Festival.

‘Het Franse multitalent Woodkid had me gevraagd om er samen met hem een nummer te brengen en ik was daar nogal naïef op ingegaan’, vertelt ze daarover. ‘Maar goed, uiteindelijk

heeft dat optreden me de hoofdrol in *Teen Spirit* bezorgd. Ik stuurde een YouTube-link van de show door naar Max om hem te overtuigen dat ik wel degelijk kan zingen. Ironisch genoeg deed de *musical supervisor* van de film me die clip herbekijken om te zien hoe het níét moet: ik was in Montreux zo nerveus dat ik amper bewoog, van een podiumprésence was absoluut geen sprake. Misschien moet ik nu nog eens teruggaan.’ (lacht)

Heb je altijd al graag gezongen?

ELLE FANNING: ‘Ik herinner me nog levendig dat mijn zus me vroeger regelmatig de huid vol schold omdat ik maar niet ophield met zingen. (lacht) Al van kleins af aan wist ik dat ik mensen wilde entertainen. Als ik niet was beginnen te acteren, had ik het ongetwijfeld als zangeres geprobeerd. Deze film was dan ook een – opgepast: clichéalarm – echt droomproject voor me. Het enige waar ik me zorgen over maakte, was het feit dat Violet voornamelijk pophits covert. Ik had geen zin om de favoriete nummers van de kijkers te verknallen. Ik ben dan ook als een bezetene beginnen te oefenen. Vier maanden lang zong ik de longen uit mijn lijf, oefende ik zowel Pools als Brits-Engels en leerde ik alle danspasjes vanbuiten.’

Hoe groot is het verschil tussen acteren en zingen?

‘Als ik acteer, vertrouw ik vooral op mijn instinct. Na een take wandel ik nooit naar de monitor om te kijken hoe het beter kan. Als je zingt, gaat het echter vooral om techniek. Mijn coach deed me voortdurend luisteren naar mezelf. Op die manier hoorde ik wat ik juist en wat ik verkeerd deed, en zag ik in dat ik vooruitgang boekte. “Hé, die noot kon ik vorige week nog

Teen Spirit

niet halen”, kirde ik vaak.’

Ben je zelf een fan van popmuziek?

‘Zijn we dat niet allemaal? Zelfs jij met je lange haren en je stoere T-shirt hebt volgens mij een stiekeme passie voor pop. (lacht) Het zijn catchy liedjes die blijven hangen. Pop houdt mensen ook jong. Het herinnert je aan je tijd op de schoolbanken, toen je nog wist welke singles cool waren en er posters van je idolen tegen de muren van je slaapkamer hingen. Ik ben wel niet zo geobsedeerd door pop als Max. Hij weet er echt alles over, hij kent zelfs alle recente releases. Ik ben geïnteresseerd in allerlei muziekgenres, met als favoriet hiphop. Alles wat Kanye West doet, vind ik geniaal.’

Popmuziek wordt vaak oppervlakkig genoemd. Vind je dat terecht?

‘Absoluut niet. Het is net een heel authentiek genre. Als ik naar hedendaagse popsterren kijk, zie ik niemand die géén persoonlijkheid

uitstraalt. Neem nu Katy Perry: als zij in een videoclip cupcakes op haar borsten plakt, onderlijnt dat hoe cute ze is. Het is geen toeval dat Violet het meest uitgewerkte personage is dat ik tot nu toe heb gespeeld. Als voorbereiding deed Max me trouwens naar *La vie d'Adèle* kijken. Die film straalt een echtheid uit, die hij wilde evenaren. Net zoals Adèle lacht Violet niet vaak en is ze geen fan van make-up. Ze staan ook allebei verbeterd in het leven: ze zitten niet echt goed in hun vel en zijn naarstig op zoek naar geluk.’

Vrouwen en lachen: het is een gevoelig onderwerp deze dagen.

‘Daarom is Violet het juiste personage op het juiste moment. Ik moet toegeven dat ik zelf een enorme lachebek ben, maar ik begrijp dat vrouwen er genoeg van hebben om in films als giehelende elfjes geportretteerd te worden. Als een vrouwelijk

personage niet genoeg glimlacht, wordt ze al snel afgedaan als afstandelijk of – erger nog – bitchy. Daar moet dringend verandering in komen.’

Je had het daarnet over je groei als zangeres. Ben je er ook als actrice op vooruitgegaan sinds pakweg *Super 8*?

‘Op elke set leer je bij. Dat kan gaan van een reeks regieaanwijzingen tot een opmerking van de cameraman over welke lenzen je er het best doen uitzien. Zo is *Super 8* een heel speciale film voor me omdat ik op die set voor het eerst het gevoel had dat ik echt acteerde. De cast en crew namen me ernstig en het publiek zag me niet langer als ‘het zusje van’.

Over je zus gesproken: was het niet vreemd om net zoals haar in de spotlights op te groeien?

‘Ik prijs me gelukkig voor ik alles wat ik tot nu toe heb meegemaakt, want ik heb fantastische mensen ontmoet en prachtige plekken bezocht. Bovendien heb ik een grote zus die ik altijd om raad kan vragen omdat zij min of meer hetzelfde pad bewandelt. Ik ben ontzettend dankbaar dat mijn moeder het destijds heeft aangedurfd om van een boerengat in Georgia naar Los Angeles te verhuizen en daar alles op alles heeft gezet om mijn zus en mezelf een filmcarrière te bezorgen.’

Tot slot: tot mijn grote verbazing vragen verschillende mensen me of *Teen Spirit* op *The Neon Demon* lijkt...

(onderbreekt) ‘Het valt niet te ontkennen dat het promomateriaal van *Teen Spirit* nogal hard lijkt op dat van *The Neon Demon*. (lacht) Visueel vertonen de films echter weinig verwantschap, maar op inhoudelijk vlak hebben ze wel iets gemeen. *The Neon Demon* gaat over de gruwelijke kant van de entertainmentindustrie, *Teen Spirit* over de positieve zijde van succes. Eigenlijk gedragen ze zich als yin en yang.’

TEEN SPIRIT SPEELT VANAF 10 JULI IN DE BIOSCOOP

FFO 6 > 14
SEP
2019

ALLE FILMS VOOR 30 EURO? BESTEL VAN 01/07 T.E.M. 31/08 JE FESTIVALPAS OP

WWW.FILMFESTIVALOOSTENDE.BE

lokerse feesten

2-11 | AUG 2019

THE CHEMICAL BROTHERS . OSCAR AND THE WOLF
SCORPIONS . THE OFFSPRING . MARCO BORSATO
CHRISTINE AND THE QUEENS . CHARLOTTE DE WITTE
PATTI SMITH AND BAND . CHARLOTTE GAINSBURG
KEANE . TOURIST LEMC . ROMÉO ELVIS

ALESTORM . BIZZEY . BRUTUS . THE DAMNED . NIELS DESTADSBADER
EUROPE . FATHER JOHN MISTY . JESS GLYNNE . GOOSE nonstop
HEIDEROOSJES . KODALINE . LIFE OF AGONY . MONSTER MAGNET
RÓISÍN MURPHY . NOFX . NOVASTAR . GERS PARDOEL
MARKY RAMONE'S BLITZKRIEG . REGI . SX . WHISPERING SONS
TRIXIE WHITLEY . ZWANGERE GUY

and many more

tickets: lokersefeesten.be

Provincie
Antwerpen
presenteert

www.ottertrotter.be

GAZET VAN ANTWERPEN

MAES

JOKER

Festplus

29 JU
30 NI

ZA 29.06

DVTCH NORRIS | AFRIQUOI
DTM FUNK | BABYLON TRIO
BANGARANG SOUND STATION
BRUTAL

ZO 30.06

UMUT ADAN | SANTROFI
ARUMBO | STEREO MOON
JAN DE SMET | PAPA MOJITO
FATIBOOMBASTIC
WORKSHOPS EN ANIMATIE

YOUR
LOW-IMPACT
MUSIC FESTIVAL

MAANROCK

23-24-25
AUG 2019

GRATIS
STADSFESTIVAL
MECHELEN

BLØF — ERTEBREKERS
INTERGALACTIC LOVERS
DE ROMEO'S — MILOW
YEVGUENI — JEBROER
PLOP — YVES DERUYTER
DR. LEKTROLUV —
TOCADISCO

DJ LICIOUS — GLINTS — SONS — SLM
RADIO OORWOUD — PETER LUTS
DISCOBAAR A MOEDER — LADY S
JONES & STEPHENSON LIVE —
DAVE LAMBERT

MARTHA DA'RO — DELAFINO — GUSTAPH
RADIO BOTANIQUE — MASAI & THE ROOTS
ZOHRA — SAUVAGE — CATWAR & LILIELL
AXEL HAUBE — C-MAN

MAANROCK.BE

GAZET VAN ANTWERPEN

Luc Tuymans

palazzo grassi,
venezia

24.03.19 –
06.01.20

La
Pelle

studio somali

PALAZZO GRASSI
PUNTA DELLA DOGANA
PINAULT
COLLECTION

Palazzo Grassi
San Samuele, 3231
Venezia

infoline – booking
041 2001057
www.ticketlandia.com

www.palazzograssi.it
f t v i

Antwerp Symphony Orchestra

Vr 27 & Za 28.09.2019 - 19:30
Koningin Elisabethzaal, Antwerpen

Antwerp Symphony Orchestra
Ludwig Wicki dirigent | Octopus Symfonisch Koor

Herbeleef het Oscarwinnende epos *Gladiator* op groot scherm én met live muziek tijdens het traditionele filmconcert van het Antwerp Symphony Orchestra. Ludwig Wicki leidt orkest en koor door de ijzersterke soundtrack van Hans Zimmer en Lisa Gerrard.

Tickets vanaf €41
www.antwerpsobel/filmconcert-gladiator

Kaskraker met
live orkest

Antwerp Symphony Orchestra
CINECONCERTS
Vlaanderen
verbeelding werkt
dS De
Standaard
TAX
Casa Kafka Pictures Tax
Shelter Empowered by
Belfius. Foto: CineConcerts

DE ROMA

19 JUN

ALELA DIANE

+ Matt Watts Group (duo)

20 JUN

BEX-CATHERINE-ROMANO TRIO

20 SEP

AMANDA PALMER

27 SEP

THE SELECTER

6 OKT

CARMINHO

14 OKT

APPARAT

17 OKT

JUAN DE MARCOS AFRO-CUBAN ALL STARS

25 OKT

CAKE

2 NOV

LES NÉGRESSES VERTES

DE ROMA: TURNHOUTSEBAAN 286, 2140 BORGERHOUT

TICKETS: WWW.DEROMA.BE + 03 600 16 60 + BALIE TURNHOUTSEBAAN 329 + FNAC-WINKELS

Ma

REGIE Tate Taylor

CAST Octavia Spencer, Diana Silvers, Juliette Lewis

SPEELDUUR 1u39

VANAF 5 juni in de bioscoop

Octavia Spencer laat zich van een minder knuffelbare kant zien in deze *Single White Female*-achtige thriller, als een ogenschijnlijk goedge vrouwe met een heimelijke wrok tegenover de stadsgenoten die haar ooit het leven zuur hebben gemaakt. **RUBEN NOLLET**

Greta

REGIE Neil Jordan

CAST Isabelle Huppert, Chloë Grace Moretz, Colm Feore

SPEELDUUR 1u38

VANAF 12 juni in de bioscoop

The Crying Game-regisseur Neil Jordan serveert een forse, hitchcockiaanse thriller over een eenzame weduwe (Huppert) die haar surrogaatdochter (Moretz) begint te stalken. Met invloeden van *Psycho*, *Liebestraum* en *Fatal Attraction*. **CHRIS CRAPS**

Brightburn

REGIE David Yarovesky

CAST Jackson A. Dunn, Elizabeth Banks, David Denman

SPEELDUUR 1u31

VANAF 26 juni in de bioscoop

Een kinderloos koppel krijgt op een nacht letterlijk een geschenk uit de hemel. Met ouder worden blijkt het joch in kwestie echter over veront-rustende krachten te beschikken. Griezelt thriller die zweeft tussen *Smallville* en *Chronicle*. **RN**

Solaris

REGIE Andrej Tarkovski

CAST Donatas Banionis, Natalia Bondartsjoek, Anatoli Solonitsyn

SPEELDUUR 2u47

VANAF 31 juli in de bioscoop

Tarkovski's baanbrekende scifilm uit 1972 is een introvert antwoord op 2001: *A Space Odyssey*. Centraal staat een psycholoog die in een ruimtestation een reeks sterfgevallen onderzoekt en geconfronteerd wordt met zijn eigen trauma's. **CC**

The Beach Bum

REGIE Harmony Korine

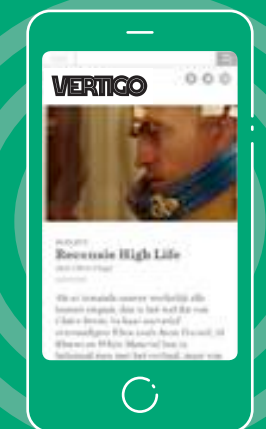
CAST Matthew McConaughey, Snoop Dogg, Isla Fisher

SPEELDUUR 1u35

VANAF 31 juli in de bioscoop

Harmony Korine tekent na *Spring Breakers* opnieuw voor een eigenzinnig sprookje in Florida. Dit keer geen James Franco met gouden grill, wel een sjofele Matthew McConaughey als dichter op de dool. Een stonerdramady met een hart van goud. **STEVEN TUFFIN**

Op vertigoweb.be vind je elke woensdag nieuwe recensies

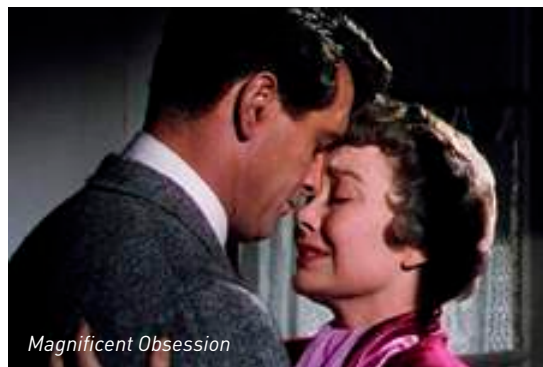

ZOMERFILMCOLLEGE

Het Zomerfilmcollege, het geesteskind van de legendarische Cinematek-conservator Jacques Ledoux en filmprofessor André Vandenbunder, begint aan een nieuw hoofdstuk. Vorig jaar werd er immers afscheid genomen van lesgever David Bordwell, die al sinds de jaren negentig een vaste waarde was.

Deze editie ligt de focus op Roberto Rossellini, de Italiaanse cineast die het naoorlogse neo-realisme mee vormgaf, maar later voor een meer experimentele aanpak koos, zowel narratief als visueel. Het tweede thema, *The Shady Eighties: American Cinema Below the Line*, biedt een blik in de onderbuik van de Amerikaanse cinema van de jaren tachtig. Onder meer William Friedkins controversiële *Cruising* en Martin Scorsese-buitenbeentje *The King of Comedy* worden vertoond en besproken. **CHRISTOPHE VERBIEST**

VAN 7 TOT 13 JULI IN DE STUDIO, ANTWERPEN

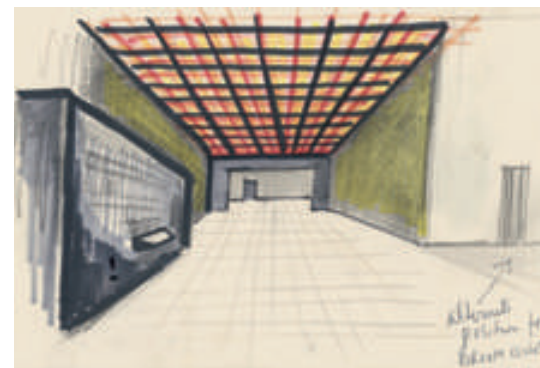
DOUGLAS SIRK

Wat is de grootste schande uit de geschiedenis van de Oscars? Dat Douglas Sirk nooit genomineerd werd voor een Academy Award! Vandaag geldt hij als een van de grootste cineasten van de jaren vijftig, een decennium waarin hij meer dan twintig films draaide, intense, kleurrijke melodrama's als *Magnificent Obsession*, *All That Heaven Allows*, *Written on the Wind* en *Imitation of Life*. Commercieel waren dat successen, maar door de critici werden ze gedegradeerd tot weepies over en voor vrouwen.

Pas vanaf de sixties kreeg Sirk waardering, eerst door Europese journalisten die onder de indruk waren van zijn visuele esthetiek, waarna ook feministische filmtheoretici hem de hemel in prezen. Regisseurs als Rainer Werner Fassbinder, Pedro Almodóvar en Todd Haynes zijn onmiskenbaar schatplichtig aan zijn melodrama's.

Cinematek brengt hulde aan Sirk met een omvangrijke retrospectieve, van zijn vroege Duitse films onder zijn echte naam Detlef Sierck tot zijn laatste Hollywoodmeesterwerken. **CV**

VAN 3 JUNI TOT 26 AUGUSTUS IN CINEMATEK, BRUSSEL

DRAWINGS BY ORSON WELLES FOR THE TRIAL

Begin jaren zestig liep Orson Welles met enkele zelfgeschreven filmscenario's rond, maar de enige producer die hem geld wilde toestoppen, Alexander Salkind, verplichtte hem een boek te kiezen waarvan de rechten verlopen waren. Welles opteerde voor *Het proces* van Franz Kafka.

The Trial is een van Welles' minder bekende films, al rekende hij hem zelf bij zijn favorieten. De enthousiaste cineast, die graag en veel tekende, ontwierp eigenhandig de decors waarin het hoofdpersonage Josef K. door een absurde bureaucratie wordt fijngeïmagineerd. Vijfennegentig van de tekeningen die Welles toen maakte zijn te zien in Galerie Ronny Van de Velde. **CV**

TOT 28 JULI IN GALERIE RONNY VAN DE VELDE, KNOCKE-HEIST

ZOMERFILMS IN LEUVEN

Ook dit jaar organiseert Cinema Zed in juli en augustus acht openluchtvoorstellingen op verschillende plekken in Leuven. Het gaat niet om voor de hand liggende hernemingen, maar om een reeks verrassende titels waarvan sommige nooit in ons land zijn uitgebracht.

De locaties zijn al even origineel, zoals de begraafplaats Diestseveld waar David Lowery's bezwerende *A Ghost Story* op de affiche staat. Tijdens de laatste avond speelt het Brusselse duo Hi Hawaii live een nieuwe soundtrack bij *Songs from the Second Floor* van de Zweedse absurdist Roy Andersson. **CV**

VAN 13 JULI TOT 7 AUGUSTUS OP VERSCHILLENDE LOCATIES IN LEUVEN

VERTIGO

selecteert uit het film- aanbod van

De volledige programmatie kun je vinden op vier.be, vijf.be en zestv.be.

Flags of Our Fathers

De iconische foto ken je allicht, de ware toedracht erachter misschien niet. In dit eerste deel van een tweeluik vertelt Clint Eastwood het schrijnende verhaal van de zes soldaten die na een bloedige veldslag de Amerikaanse vlag plantten op het Japanse eiland Iwo Jima.

19 juli om 22.50 uur

The Losers

Marvel-acteurs bij de vleet in deze op een comicreeks gebaseerde actiefilm waarin de leden van een Special Forces-team, onder wie Idris Elba en Chris Evans, tijdens een missie in de Boliviaanse jungle verraden worden door hun overste en beslissen wraak te nemen.

19 juni om 20.35 uur

Bee Season

Juliette Binoche en Richard Gere vormen een uitstekende tandem in dit innemende, haast mystieke drama over een diepgelovig maar liefdeloos joods koppel en hun intelligente elfjarige dochter, die zich voorbereidt op een spellingwedstrijd.

25 juli om 20.35 uur

Sharknado

In deze doldwaze mix van horror en rampenfilm zijn Tara Reid en een pak andere C-acteurs louter lekkere hapjes voor de massa's bloeddorstige haaien die na een windhoos in het hartje van Los Angeles zijn beland. De eerste in een reeks onversneden campklassiekers.

5 augustus om 20.35 uur

Big

Eightiesklassieker over een jongetje dat de wens uitspreekt om volwassen te zijn, in het lichaam van Tom Hanks belandt en uitgroeit tot een succesvolle speelgoed-bedenker. Een feelgoodfilm voor iedereen, vooral voor volwassenen die op zoek zijn naar het kind in zichzelf.

20 augustus om 20.35 uur

Saving Mr. Banks

Biopicspecialist John Lee Hancock (*The Blind Side*, *The Founder*) voert Emma Thompson op als P.L. Travers, de auteur van *Mary Poppins* die met Walt Disney onderhandelingen voert over een filmadaptatie van haar sprookje. Tom Hanks speelt de baas van het Huis van de Muis.

17 augustus om 20.25 uur

True Story

In deze intrigerende, op feiten gebaseerde thriller speelt Jonah Hill een ontslagen *New York Times*-reporter die geobsedeerd raakt met een ijzingwekkend koele man (James Franco), die de identiteit van de journalist overnam nadat hij zijn eigen gezin had uitgemoord.

21 augustus om 21.35 uur

FILM *Easy Rider***REGIE** Dennis Hopper**CAST** Peter Fonda, Dennis Hopper, Jack Nicholson**SPEELDUUR** 1u35**JAAR** 1969

PLOT: Na een geslaagde cocaïnedaal verstoppert de hippies Wyatt (Fonda) en Billy (Hopper) het drugsgeld in de benzinetank van hun motorfietsen en trekken ze van Los Angeles naar New Orleans, op zoek naar spirituele vrijheid.

JONAS GOVAERTS: (zingt) 'Get your motor runnin'...'

STEVEN TUFFIN: (lacht) 'Beste. Soundtrack. Ooit. Wist je dat het een miljoen dollar heeft gekost om de auteursrechten van al die songs te clearen, meer dan het dubbele van het eigenlijke filmbudget? Bestaande muziek gebruiken was toen ongezien.'

JG: 'Ongelooflijk hoe braaf een controversiële prent als *Easy Rider* anno 2019 oogt.'

ST: 'Ik had dat vooral tijdens die kampvuurscène wanneer het personage van Jack Nicholson aan Peter Fonda vraagt: "Als ik een trekje neem van deze joint, raak ik dan meteen verslaafd?"' (lacht) Het lijkt wel schooltelevisie. Tegelijk ben ik nog steeds gechoqueerd door het einde.'

JG: 'Unhappy endings waren destijds toch schering en inslag? Kijk maar naar *The French Connection*.'

ST: 'Toen zaten we al in de seventies, hè. *Easy Rider* is van 1969, de laatste stuip trekkingen van het hippietijdperk. Toen de film uitkwam, waren de Manson-moorden nog maar net gebeurd.'

JG: 'Is dit de eerste New Hollywood-film?'

ST: 'Nee, da's *Bonnie and Clyde*, uit 1967. Maar *Easy Rider* betekende wel de grote doorbraak van de *Movie Brats*, samen met *Midnight Cowboy*.'

JG: 'Je merkt alleszins dat Dennis Hopper als regisseur goed naar de Europese arthousecinema van die tijd heeft gekeken. Hij filmde graag de gezichten van lokale non-acteurs, net als Fellini. En die flashforwards, da's toch pure nouvelle vague?'

ST: 'Hoppers originele cut was naar het schijnt nog véél experimenteler: de producer heeft hem op vakantie naar Taos in New Mexico gestuurd, zodat ze de film achter zijn rug opnieuw konden monteren.'

JG: 'Wat heeft Fonda erna nog gedaan?'

ST: 'Niet veel. Hij is nooit echt uit de schaduw van zijn *Easy Rider*-personage kunnen treden. Al vind ik hem wel steengoed als de slechterik in *The Limey* van Steven Soderbergh. Eigenlijk is die film één grote ode aan dit soort sixtiescinema.'

JG: 'Voor mij blijft *Easy Rider* toch vooral Nicholsons film. Je ziet hem als acteur echt zijn kans grijpen: voordien speelde hij vooral bijrolletjes in B-films als *Little Shop of Horrors*. Hij duikt pas na drie kwartier op,

maar gaat vervolgens lopen met elke scène waar hij in zit, zelfs wanneer hij geen tekst heeft. Alleen al de manier waarop hij achter op Fonda's motorfiets met zijn armen flappert, is geniaal.'

ST: 'Fonda en Hopper spelen vooral een versie van zichzelf, da's waar. Al vind ik de huilbui van Fonda op het kerkhof wel erg pakkend. Blijkbaar had Hopper hem vlak voor de take ingefluisterd dat hij aan zijn moeder moest denken: die sneed haar eigen keel over toen hij tien jaar oud was.'

JG: 'Als regisseur vind ik Hopper sowieso onderschat. *Easy Rider* is volledig met natuurlijk licht is gedraaid: "God is a great gaffer", zei hij.'

ST: 'Vreemd dat hij later een verbeterd Republikein is geworden, want al bij al schetst *Easy Rider* best een genuanceerd beeld van de VS. Neem de scène waarin de twee bikers aan tafel worden uitgenodigd door een vriendelijke boer, die bovendien met een Mexicaanse is getrouwd: da's toch Amerika op zijn best?' 🍷

MATTHEW
McCONAUGHEYSNOOP
DOGGISLA
FISHERJIMMY
BUFFETTWITH ZAC
EFRONAND MARTIN
LAWRENCE

YOU GOTTA GO LOW TO GET HIGH.

The BEACH BUM

THE NEW COMEDY FROM HARMONY KORINE

31/07 IN DE BIOSCOOP

KIJK & VERGELIJK
ONKLOPBARE PRIJS!

Ga volgend jaar mee op cruise...

NOORSE FJORDEN /2020

THEMADAG ZONDAG 18 AUGUSTUS

Om 11u in Versluys Dôme, Oostende
Inschrijven via deblauwevogel.be

PRACHTIGE NATUUR, BIJZONDER GOEDE LUCHTKWALITEIT, OERGEZELLIGE STEDEN...

- 8 dagen all-inclusive cruise vanaf € 1090 p.p.
kinderen t.e.m. 17 jaar aan slechts € 399 p.p.
- volpension, fooien en dranken inbegrepen
- wekelijks vertrek in mei, juni, juli en augustus 2020
- ontdek o.a. Kopenhagen, Hellesylt, Alesund, Flaam

